

Arrest

nr. 54 859 van 25 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart afkomstig te zijn uit Kosovo, op 20 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. OGER loco advocaat F. BOELS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Romazigeunerin, geboren in Podujevë. U bent twaalf jaar voor uw gehoor op het Commissariaat-generaal traditioneel gehuwd met K. R. (...) (O.V. 6.612.956), afkomstig uit Kosovo Polje en sindsdien woonde u er met uw partner. U zou niet over de Kosovaarse nationaliteit beschikken en nooit enig document gehad hebben in Kosovo. Tijdens de Navo-bombardementen werd uw huis vernield door Albanezen en sindsdien woonde u met uw gezin in een hut, zonder elektriciteit of water. Vroeger had uw partner werk in Kosovo. Hij stond op de markten, maar sinds de oorlog niet meer. Jullie leefden van het spaargeld van toen uw partner nog werkte en daarnaast werden jullie ook geholpen door een buurman die inkopen voor jullie deed. U bent samen met uw partner en kinderen naar België gekomen omdat jullie in Kosovo als Roma niet goed werden behandeld door de Albanezen. Jullie hadden er geen rechten, geen vrijheid, geen werk en de

kinderen konden er niet naar school. Uw partner werd verschillende keren geslagen door Albanezen en was bang om buiten te komen. Zelf werd u ook enkele keren geslagen toen u buitenkwam om eten en drinken te gaan kopen. Albanezen drongen uw woning binnen en zeiden dat jullie moesten vertrekken. U en uw partner dienden nooit klacht in bij de politie uit schrik voor represailles. Op 15 april 2010 vroeg u hier asiel aan.

B. Motivering

Uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw partner, K. S. (...) (O.V. 6.612.956). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing van uw partner werd als volgt gemotiveerd:

“Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat in het licht van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in Kosovo ernstig op de helling komt te staan. U verklaarde dat u verschillende keren werd geslagen door Albanezen toen u op straat kwam, dat Albanezen uw huis binnendrongen en u en uw gezin bedreigden, dat uw huis werd bekogeld met stenen etc. (zie gehoorverslag CGVS p. 10-11). U blijft heel vaag over de data en de frequentie van deze incidenten (zie gehoorverslag CGVS p. 10-11). U verklaarde verder dat u in Kosovo tien jaar in angst hebt geleefd, dat u er niet vrij kon bewegen en dat u naar aanleiding van bovengenoemde problemen niet meer buiten durfde te komen. In Kosovo is er immers een etnische zuivering aan de gang die sinds de onafhankelijkheid nog verergerde en huizen werden er in brand gestoken (zie gehoorverslag CGVS p. 4, 8-9 en 11-12). Deze verklaringen stemmen evenwel geenszins overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder Kosovo Polje, kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Hoe dan ook hebt u geen elementen of feiten aangehaald die aantonen dat u geen beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde zelf nooit enig probleem gekend te hebben met de Kosovaarse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS p. 9-10). Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit klacht indiende naar aanleiding van uw problemen, noch bij de politie, noch bij internationale organisaties (EULEX, KFOR) aanwezig in Kosovo (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat uw belagers bedreigd hadden u en uw gezin te doden als u naar de autoriteiten stapte, is geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Er kan immers pas internationale bescherming worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput. De autoriteiten kunnen evenwel niet optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van criminele feiten. Hieraan dient toegevoegd te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de

verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele recente incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2009 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Verder haalde u aan dat u in Kosovo geen werk had en niet buiten durfde te komen om werk te zoeken (zie gehoorverslag CGVS p. 4-5). Zoals hierboven reeds werd aangehaald, blijkt uit de beschikbare informatie dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 objectief verbeterd zijn en dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat heel wat Roma in Kosovo zich inderdaad in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden (hoge werkloosheid, belemmeringen in de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg...). Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en onderneemt stappen ter eliminatie van dit probleem. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn en die wél over identiteitsdocumenten beschikken, zoals ook voor u het geval is, zich echter probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden. Zij kunnen in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen.

Betreffende uw verklaring dat uw kinderen niet vrij naar school kunnen gaan (zie gehoorverslag CGVS p. 4), kan worden opgemerkt dat het onderwijssysteem in Kosovo openstaat voor leden van de RAE-gemeenschap, maar dat het niet te ontkennen valt dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Ook hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van de RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Vooreerst is ook inzake onderwijs het beleid gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van Roma-taal en Roma-cultuur geïntroduceerd. Ook in de gemeente Kosovo Polje hebben de Serviërs een parallel systeem van scholen (één kleuterschool en vijf lagere scholen) waarvan ook de Roma gebruik maken en in één van die scholen, de school van Ugljare, kunnen de Roma eveneens lessen volgen in de Roma-taal. De multi-etnische school van Bresje, "Sveti Sava", wordt 's morgens gebruikt door Servische en Roma-leerlingen en in de namiddag door Albanese, Ashkali en Egyptische leerlingen. Verder kunnen de Roma terecht in het centrum voor samenwerking en integratie "Fidan Lahu", een koepelorganisatie dat als centrum dient voor verschillende NGO's van minderheden. De NGO's in het centrum, zoals Balkan Sunflowers, Health for All en het Civil Rights Program – Kosovo (CRP/K), leggen zich toe op onderwijs, gezondheid en hygiëne, jeugdwerking en integratie van vrouwen. In het centrum is er eveneens een school voor RAE-leerlingen. Het betreft hier het grootste leercentrum van de NGO Balkan Sunflowers in Kosovo, dat ongeveer 300 kinderen per dag helpt en onder meer voorziet in huistaakbegeleiding en een taalclub. Tenslotte organiseerde de OSCE van 2004 tot 2007 inhaalklassen voor Roma-kinderen uit de gemeente.

U haalde verder aan dat u ten gevolge van alles wat u hebt meegemaakt en de angst waarin u leefde medische/psychische problemen hebt gekregen. U hebt last van uw maag, hoofd en nek, en uw zenuwen (zie gehoorverslag CGVS p. 5-6, 10 en 12). U legde evenwel geen enkel medisch attest neer ter staving van uw gezondheidsproblemen. U stelde in dit verband dat u in Kosovo geen arts

durfde te raadplegen (zie gehoorverslag CGVS p. 5-6). Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, kan evenwel worden opgemerkt dat er geen discriminatie bestaat bij het verkrijgen van medische zorg in de gemeente Kosovo Polje. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Roma in Kosovo Polje naar het gezondheidscentrum in Ugljare gaan en naar de faciliteiten in Kuzmin en Batushë. Het medische centrum van Bresje wordt – met uitzondering van de Serviërs – door alle gemeenschappen gebruikt.

Tot slot kan er nog gewezen worden op het feit dat het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen – zoals hierboven reeds bleek – ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Kosovo worden niet betwist. De neergelegde internetrapporten bevatten slechts algemene informatie, die de bevindingen van het Commissariaat-generaal inzake de verbeterde veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE-gemeenschap in Kosovo en meer specifiek in de gemeente Kosovo Polje niet kan weerleggen. Het Commissariaat-generaal baseerde zijn beslissing op informatie verkregen uit directe contacten met lokale vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap en NGO's van minderheden. Uit deze contacten blijkt dat er zich reeds geruime tijd geen veiligheidsincidenten meer hebben voorgedaan waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was en dat de RAE zich vrij kunnen bewegen binnen de gemeente en zelfs daarbuiten."

Daarnaast haalde u aan niet over de Kosovaarse nationaliteit te beschikken en in Kosovo nooit enig document gehad te hebben (zie gehoorverslag CGVS p. 2-3). U hebt evenwel niet aannemelijk gemaakt dat u het Kosovaars staatsburgerschap, indien u deze niet zou hebben, niet zou kunnen bekomen. Betreffende de vraag of u al dan niet ingeschreven bent in Kosovo legde u immers incoherente verklaringen af. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u de Kosovaarse nationaliteit niet kon krijgen omdat u er niet ingeschreven bent (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Vervolgens verklaarde u niet te weten of u ingeschreven bent in Kosovo. U hebt dit nooit nagegaan (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Uw broers zouden wel over de Kosovaarse nationaliteit beschikken en documenten hebben (zie gehoorverslag CGVS p. 2-3). Gevraagd waarom u de Kosovaarse nationaliteit dan niet zou hebben,

antwoordde u dat u als één van de jongste kinderen thuis bent geboren, dat er toen problemen waren en dat uw ouders u niet hebben ingeschreven. U dacht dat één of twee van uw broers evenmin ingeschreven zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Geconfronteerd met uw incoherente verklaringen, bevestigde u opnieuw niet te weten of u ingeschreven bent in Kosovo (zie gehoorverslag CGVS p. 3). U hebt nooit navraag gedaan, noch bij uw familie noch bij de gemeente Podujevë, of u er (bij uw geboorte) ingeschreven bent (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Evenmin hebt u later ooit enige inspanning gedaan om u in Kosovo als inwoner te registreren en/of documenten te bekomen (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Dit is hoogst merkwaardig omdat uw partner hiertoe wel de nodige stappen heeft ondernomen en in het kader van zijn asielprocedure een (recente) Kosovaarse identiteitskaart dd. 31 december 2009 neerlegde. Redelijkerwijs kan dan ook van u worden verwacht dat u op dit vlak enig initiatief had getoond. Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal gaf u aan dat u zou proberen om uw broers te contacteren en een geboortekte op te vragen (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Na het gehoor liet uw raadsman in haar schrijven van 31 augustus 2010 weten dat u in de onmogelijkheid verkeert om uw geboortekte te verkrijgen, zonder verdere uitleg. Hoe dan ook blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE als inwoner van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen. Zo stelde ze de leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Ook het UNHCR initieert programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer het actieplan 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo', dat in september 2006 werd opgestart. Dit houdt ondermeer in dat individuen van deze gemeenschappen worden bijgestaan in het vervullen van civiele registratieprocedures, het aanschaffen van documenten en het identificeren van getuigen om feiten vast te stellen betreffende de identiteit van ongedocumenteerde aanvragers. In Kosovo Polje kunnen de RAE éénmaal per week terecht bij de NGO 'Civil Rights Program – Kosovo' (CRP/K), die een bureau heeft in het centrum voor samenwerking en integratie 'Fidan Lahu' en nauw samenwerken met het UNHCR voor de implementatie van bovengenoemd actieplan.

Derhalve kan ook wat u betreft niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze in de asielaanvraag van haar echtgenoot, K. S., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 60 821. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekster zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 20 september 2010. Verzoekster voegt als bijlage bij haar verzoekschrift dezelfde stukken toe als deze toegevoegd aan het verzoekschrift van haar echtgenoot.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 54 858 van 25 januari 2011 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan K. S.. Het arrest genomen in hoofd van verzoeksters echtgenoot luidt als volgt:

"1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Romazigeuner, afkomstig uit Kosovo Polje en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. U bent traditioneel gehuwd met K. R. (...) (O.V. 6.612.629) en jullie hebben vijf kinderen. Voor de oorlog had u het goed in Kosovo. U kon vrij op straat komen en werken. U stond op de markt. Na afloop van de oorlog en het vertrek van de Serviërs begonnen jullie, Roma, problemen te krijgen met de Albanezen. De Albanezen verweten de Roma van collaboratie met de Serviërs en beschuldigden jullie ervan hun huizen leeggehaald te hebben en in brand gestoken te hebben. In die

periode werd uw huis vernield en sindsdien woonde u met uw gezin in één kamer, zonder deuren of ramen, die u weer leefbaar had proberen te maken. Nadat Kosovo onafhankelijk werd, verslechterde de situatie nog en begonnen de Albanezen huizen in brand te steken en een etnische zuivering te houden. Volgens u worden de Roma gehaat in Kosovo en willen de Albanezen jullie daar weg. Albanezen afkomstig uit dorpen in de omgeving van Kosovo Polje gooiden stenen naar uw huis wanneer ze passeerden. Telkens wanneer u op straat kwam, werd u door hen geslagen en werd er op u gespuugd. Het laatste incident vond zeven maanden voor uw gehoor op het Commissariaat-generaal plaats. Door deze incidenten en door de haat van de Albanezen jegens de Roma was u bang om buiten te komen. Albanezen zijn ook herhaaldelijk uw huis binnengedrongen en hebben bijna al uw spullen meegenomen. Ze bedreigden u en sloegen u in het bijzijn van uw vrouw. U diende nooit klacht in bij de politie uit schrik dat de situatie hierdoor nog zou verergeren. Uw belagers hadden immers gedreigd u te doden als u naar de politie stapte. U had geen werk in Kosovo en durfde niet buiten te komen om werk te zoeken. U had nog wat spaargeld en uw vrouw ging soms bedelen. Zo konden u en uw gezin overleven. U stuurde uw kinderen niet naar school omdat dit niet mocht van de Albanezen. Daarnaast hebt u sinds het begin van de oorlog te kampen met gezondheidsproblemen veroorzaakt door de angst waarin u moest leven. U hebt last van uw maag, hoofd en nek, en uw zenuwen. In Kosovo was u bang om naar een dokter te gaan. Omdat het leven onmogelijk was geworden in Kosovo besloot u het land te verlaten. U kwam met uw gezin naar België en vroeg u hier op 15 april 2010 asiel aan. Ter staving van uw identiteit legde u uw Kosovaarse identiteitskaart neer, afgeleverd op 31 december 2009. Uw raadsman, Meester Sara Vanneste legde daarnaast enkele internetartikelen neer van Amnesty International, Human Rights Watch en de Guardian aangaande de algemene situatie van de Roma in Kosovo.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat in het licht van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in Kosovo ernstig op de helling komt te staan. U verklaarde dat u verschillende keren werd geslagen door Albanezen toen u op straat kwam, dat Albanezen uw huis binnendrongen en u en uw gezin bedreigden, dat uw huis werd bekogeld met stenen etc. (zie gehoorverslag CGVS p. 10-11). U blijft heel vaag over de data en de frequentie van deze incidenten (zie gehoorverslag CGVS p. 10-11). U verklaarde verder dat u in Kosovo tien jaar in angst hebt geleefd, dat u er niet vrij kon bewegen en dat u naar aanleiding van bovengenoemde problemen niet meer buiten durfde te komen. In Kosovo is er immers een etnische zuivering aan de gang die sinds de onafhankelijkheid nog verergerde en huizen werden er in brand gestoken (zie gehoorverslag CGVS p. 4, 8-9 en 11-12). Deze verklaringen stemmen evenwel geenszins overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder Kosovo Polje, kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Hoe dan ook hebt u geen elementen of feiten aangehaald die aantonen dat u geen beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde zelf nooit enig probleem gekend te hebben met de Kosovaarse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS p. 9-10). Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit klacht indiende naar aanleiding van uw problemen, noch bij de politie, noch bij internationale organisaties (EULEX, KFOR) aanwezig in Kosovo (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat uw belagers gedreigd hadden u en uw gezin te doden als u naar de autoriteiten stapte, is geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Er kan immers pas internationale bescherming worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn

uitgeput. De autoriteiten kunnen evenwel niet optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van criminele feiten. Hieraan dient toegevoegd te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele recente incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2009 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Verder haalde u aan dat u in Kosovo geen werk had en niet buiten durfde te komen om werk te zoeken (zie gehoorverslag CGVS p. 4-5). Zoals hierboven reeds werd aangehaald, blijkt uit de beschikbare informatie dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 objectief verbeterd zijn en dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat heel wat Roma in Kosovo zich inderdaad in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden (hoge werkloosheid, belemmeringen in de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg...). Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en onderneemt stappen ter eliminatie van dit probleem. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn en die wél over identiteitsdocumenten beschikken, zoals ook voor u het geval is, zich echter probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden. Zij kunnen in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen.

Betreffende uw verklaring dat uw kinderen niet vrij naar school kunnen gaan (zie gehoorverslag CGVS p. 4), kan worden opgemerkt dat het onderwijssysteem in Kosovo openstaat voor leden van de RAE-gemeenschap, maar dat het niet te ontkennen valt dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Ook hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van de RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Vooreerst is ook inzake onderwijs het beleid gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van Roma-taal en Roma-cultuur geïntroduceerd. Ook in de gemeente Kosovo Polje hebben de Serviërs een parallel systeem van scholen (één kleuterschool en vijf lagere scholen) waarvan ook de Roma gebruik maken en in één van die scholen, de school van Ugljare, kunnen de Roma eveneens lessen volgen in de Roma-taal. De multi-etnische school van Bresje, "Sveti Sava", wordt 's morgens gebruikt door Servische en Roma-leerlingen en in de namiddag door Albanese, Ashkali en Egyptische leerlingen. Verder kunnen de Roma terecht in het centrum voor samenwerking en

integratie "Fidan Lahu", een koepelorganisatie dat als centrum dient voor verschillende NGO's van minderheden. De NGO's in het centrum, zoals Balkan Sunflowers, Health for All en het Civil Rights Program – Kosovo (CRP/K), leggen zich toe op onderwijs, gezondheid en hygiëne, jeugdwerking en integratie van vrouwen. In het centrum is er eveneens een school voor RAE-leerlingen. Het betreft hier het grootste leercentrum van de NGO Balkan Sunflowers in Kosovo, dat ongeveer 300 kinderen per dag helpt en onder meer voorziet in huistaakbegeleiding en een taalclub. Tenslotte organiseerde de OSCE van 2004 tot 2007 inhaalklassen voor Roma-kinderen uit de gemeente.

U haalde verder aan dat u ten gevolge van alles wat u hebt meegemaakt en de angst waarin u leefde medische/psychische problemen hebt gekregen. U hebt last van uw maag, hoofd en nek, en uw zenuwen (zie gehoorverslag CGVS p. 5-6, 10 en 12). U legde evenwel geen enkel medisch attest neer ter staving van uw gezondheidsproblemen. U stelde in dit verband dat u in Kosovo geen arts durfde te raadplegen (zie gehoorverslag CGVS p. 5-6). Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, kan evenwel worden opgemerkt dat er geen discriminatie bestaat bij het verkrijgen van medische zorg in de gemeente Kosovo Polje. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Roma in Kosovo Polje naar het gezondheidscentrum in Ugljare gaan en naar de faciliteiten in Kuzmin en Batushë. Het medische centrum van Bresje wordt – met uitzondering van de Serviërs – door alle gemeenschappen gebruikt.

Tot slot kan er nog gewezen worden op het feit dat het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen – zoals hierboven reeds bleek – ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Kosovo worden niet betwist. De neergelegde internetrapporten bevatten slechts algemene informatie, die de bevindingen van het Commissariaat-generaal inzake de verbeterde veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE-gemeenschap in Kosovo en meer specifiek in de gemeente Kosovo Polje niet kan weerleggen. Het Commissariaat-generaal baseerde zijn beslissing op informatie verkregen uit directe contacten met lokale vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap en NGO's van minderheden. Uit deze contacten blijkt dat er zich reeds geruime tijd geen

veiligheidsincidenten meer hebben voorgedaan waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was en dat de RAE zich vrij kunnen bewegen binnen de gemeente en zelfs daarbuiten.

Ten slotte dient nog toegevoegd te worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenote, K. R. (...) (O.V. 6.612.629) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van de materiële motiveringsplicht stellende dat de beschrijving van de situatie van de RAE-gemeenschap in Kosovo zoals weergegeven door verwerende partij niet correct is. Verzoeker betoogt desbetreffend onder verwijzing naar internationale rapporten die als bijlage gevoegd zijn bij het verzoekschrift en waarbij verzoeker de relevante passages in deze rapporten markeert het volgende:

"Het rapport van Amnesty International (2009) (stuk 2) bevestigt letterlijk dat Roma's geen mogelijkheid krijgen om te integreren. Roma's die uit west-europa terugkeren krijgen geen kansen om hun leven her op te bouwen in Kosovo. Deze vaststelling staat haaks op de bemerkingen van CGVS. Daarenboven baseert CGVS zich op een onderzoek door het CGVS zelf uitgevoerd...Deze vaststelling moeten dan ook sterk genuanceerd worden.

Roma's uit Kosovo krijgen geen enkele medische of psychische steun vanwege de instellingen van de Kosovaarse staat (stuk 3). Op materieel vlak voorziet de Kosovaarse staat al evenmin in onderdak voor Roma's (stuk 4). Zoals eerder verklaard, heeft ook verzoeker dit moeten ondervinden.

De discriminatie ten aanzien van Roma's werd vastgesteld door Amnesty International : Roma's kunnen geen handel voeren, krijgen geen mogelijkheid om te werken, noch hebben sociale rechten."

Verder stelt verzoeker dat hij gedurende de periode dat hij in Kosovo leefde nooit enige mogelijkheid heeft gekregen om zich te registreren en verwijst hij naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij aan een Kosovaar van Gorani-afkomst het voordeel van de twijfel wordt gegund.

2.2.1. De Raad stelt vast dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, in het als bijlage twee aan het verzoekschrift gevoegde rapport van 2009 van Amnesty International in de door verzoeker gemarkeerde passage onder de hoofding "Kosovo – Refugees and internally displaced people – returns" niet staat vermeld dat Roma's geen mogelijkheid krijgen om te integreren en dat Roma's die uit West-Europa terugkeren geen kansen krijgen om hun leven terug op te bouwen in Kosovo. Wel wordt melding gemaakt van het feit dat 445 "internally displaced people" naar hun huis konden terugkeren, dat vele anderen hiertoe nog niet in staat zijn ingevolge de achterstand in de behandeling van de eigendomsclaims of het nog niet geïmplementeerd zijn van de beslissingen en dat het OSCE opmerkt dat er geen middelen zijn om te zorgen voor de reïntegratie van gerepatrieerde personen waarbij één voorbeeld wordt aangehaald van het gebrek aan middelen om het huis van een Roma-koppel in de gemeente Klinja opnieuw op te bouwen. Uit deze bewoordingen blijkt niet dat het Roma's onmogelijk wordt gemaakt zich opnieuw in de Kosovaarse maatschappij te integreren hetzij met eigen middelen, hetzij met middelen van derde personen. Bovendien stelt de tekst van het rapport duidelijk dat personen er wel degelijk zijn in geslaagd naar hun oorspronkelijke woonst terug te keren en dat desbetreffend eigendomsclaims door de Kosovaarse autoriteiten worden behandeld. Voormelde tekst weerlegt niet de bevindingen van verwerende partij, waarvoor deze zich steunt op de zeer uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stuk 14) die het resultaat is van contacten met vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf, dat de Kosovaarse autoriteiten tal van initiatieven nemen tot integratie van de RAE-gemeenschap.

Verzoekers argument, onder verwijzing naar een artikel van de "Guardian" van 21 juni 2009 (bijlage 3 bij het verzoekschrift), dat Roma's geen enkele medische of psychische steun krijgen van de instellingen van de Kosovaarse staat kan door de Raad niet worden aangenomen daar dit artikel specifiek handelt over de situatie van het Roma-kamp in Mitrovica nabij een site van een oude loodmijn, waar loodvergiftiging werd vastgesteld, doch verzoeker afkomstig is uit Kosovo Polje waarvoor verwerende partij duidelijk op basis van de in het administratief dossier beschikbare informatie (stuk 14) motiveert dat de Roma van Kosovo Polje naar het gezondheidscentrum in Ugljare gaan en naar de faciliteiten in Kuzmin en Batushë en het medische centrum van Bresje door alle gemeenschappen – met uitzondering van de Serviërs – wordt gebruikt. Deze specifieke en geïndividualiseerde motivering naar verzoekers

situatie toe wordt door verzoeker ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd. De Raad dient hetzelfde op te merken naar de motivering van verwerende partij betreffende de mogelijkheid onderwijs te volgen in het Roma, waarbij ook specifiek wordt ingegaan op de desbetreffende situatie in Kosovo Polje.

Verzoekers bewering dat de Kosovaarse autoriteiten al evenmin voorzien in onderdak voor de Roma's wordt tegengesproken door het document waarnaar verzoeker zelf verwijst (bijlage 4 gevoegd bij het verzoekschrift, "Amnesty International's concern in Serbia, including Kosovo: june-december 2009"). Immers stelt dit document (p. 6 en 7) dat weinige personen die behoren tot de RAE-gemeenschap toch het recht genieten van een degelijke huisvesting en wordt zelfs gewag gemaakt van een onderzoek dat werd geopend naar de aantijging dat in het dorp Llapke Selo Roma's discriminatoir zouden zijn behandeld bij de toewijzing van nieuwe "Multi-etnische" appartementen.

Waar verzoeker zonder enige verwijzing naar de door hem als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde rapporten opwerpt dat door Amnesty International werd vastgesteld dat Roma's in Kosovo geen handel kunnen voeren, geen mogelijkheid krijgen om te werken en evenmin toegang hebben tot sociale rechten stelt de Raad vast dat in geen van de door verzoeker gemarkeerde passages in beide documenten van Amnesty International die aan het verzoekschrift worden toegevoegd (stukken 2 en 4) wordt vermeld dat het aan Roma's verboden is om handel te drijven of te werken of deze activiteiten hen onmogelijk worden gemaakt en dat zij geen enkele toegang hebben tot sociale rechten. Wel staat in het rapport van 2009 van Amnesty International enkel te lezen – en dit onder het aparte hoofdstuk "Serbia" en niet in de tekst die volgt onder de titel "Kosovo" – dat Roma uitgesloten blijven van tewerkstelling bij de nationale en plaatselijke overheid, wat niet impliceert dat het hen verboden is elders op de arbeidsmarkt actief te zijn. Uit het tweede document van Amnesty International (verzoekschrift, bijlage 4) blijkt duidelijk dat het voor het bekomen van sociale voordelen van groot belang is als Roma in Kosovo te zijn geregistreerd. Samen met verwerende partij wijst de Raad erop dat verzoeker in het bezit is van een Kosovaarse identiteitskaart afgeleverd op 31 december 2009 en derhalve is geregistreerd waardoor hij zich kan richten tot zijn lokale autoriteiten en beroep kan doen op de sociale hulpverlening. Verzoekers loutere bewering dat hij nooit de mogelijkheid had zich in Kosovo te registreren weerlegt niet de motivering van verwerende partij dat hij in het bezit is van voormelde identiteitskaart en derhalve is geregistreerd – verzoeker keert enkel de motivering om – en zich dan ook kan beroepen op de sociale hulpverlening.

Ook de motivering van verwerende partij dat verzoeker heeft verzaakt aan de bescherming van de nationale en internationale autoriteiten aanwezig in Kosovo door met betrekking tot de door hem voorgehouden problemen nooit een klacht te hebben ingediend, wordt door verzoeker ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd.

Verder merkt de Raad nog op dat de verwijzing naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin afdoende is in zijn verweer aangezien dit geen bindende precedentswaarde heeft, gelet ook op het feit dat elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt, alwaar – zoals uit het voorgaande blijkt – verzoeker in gebreke is gebleven.

Verwerende partij kon dan ook terecht uit de vaststellingen van het verzaken enig beroep te doen op de bescherming van de aanwezige autoriteiten in het land van herkomst, van de gewijzigde situatie voor de Roma en de geleverde inspanningen van de Kosovaarse autoriteiten – waarbij verwerende partij wel opmerkt dat nog niet alle initiatieven ten volle werden geïmplementeerd – en van de specifieke situatie in Kosovo Polje waarvan verzoeker afkomstig is, besluiten tot het niet toekennen van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.2. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen."

Betreffende de uitgebreide motivering van verwerende partij aangaande het ingeschreven zijn van verzoekster in Kosovo beperkt verzoekster zich te stellen dat zij nooit enige mogelijkheid heeft gekregen om zich in Kosovo te registreren. De Raad wijst erop dat dit argument niet strookt met de beweringen van verzoekster bij het verhoor op het Commissariaat-generaal van 9 augustus 2010 waaruit blijkt dat zij nooit enige inspanning heeft gedaan zich in Kosovo te laten registreren – daar waar haar echtgenoot dit wel deed – en dat zij zelfs niet weet of zij ooit werd geregistreerd en heeft nagelaten dit bij de gemeente of bij familie te controleren (administratief dossier, stuk 3, p. 2 en 3). Desbetreffende motivering blijft derhalve onverminderd overeind.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiengintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT